

terra tua et de cognatione tua: et veni
in terrā quā monstraverō tibi. Tunc
egit de terra chaldeorū: et habitavit in
charan. Et inde postq; mortuus ē pa-
ter eius transtulit illū in terrā istā: i
qua nūc vos habitatis. Et non dedit
illi hereditatē in ea nec passum pedis:
sed repromisit dare illi eam i possessio-
nem: et semini ei post ipm: cū non ha-
beret filiū. Locut⁹ ē autē deus: quia erit
semen eius accola i terra aliena: et fui-
turi eos subiciet: et male tractabunt
eos annis quadringentis: et gentem
cui servierint iudicabo ego dicit dñs.
Et post hec retribunt: et defervient michi
in loco isto. Et dedit illi testamentum
circumcisionis: et sic genuit ysaac: et cir-
cūcidit eū die octavo: et ysaac iacob: et
iacob duodeci patriarchas. Et patriarche
emulātes ioseph vendiderūt i egi-
ptū: et erat de⁹ cū eo. Et eripuit eū ex
mīb; tribulationib; ei⁹: et dedit ei gratiā
et sapientiā i conspectu pharaonis regis
egiptiorū: et constituit eum i positum sup
egiptū: et sup omne domū suā. Venit
autē fames i universā egiptū: et chana-
an: et tribulatio magna: et nō inuenie-
bant cibos p̄res nostrī. Cū audisset
autē iacob esse fumentū i egipto: misit
patres n̄ros p̄mū: et in scdō cognit⁹
est ioseph a fratrib; suis: et manifesta-
tum ē pharaoni genus eius. Mirrens
autē ioseph accessit iacob p̄rem suū:
et omne cognationē suā i ammahus
septuagintaquīq;. Et descendit iacob
in egiptū: et defunct⁹ ē ip̄e: et patres no-
strī. Et translati sunt in sychem: et posi-
ti sunt in sepulcro qd̄ erit abrahā
predo argenti a filiis emor filij sychem.
Cū autē appropinquaret temp⁹ p̄missio-
nis quā defusus erat de⁹ abrahā crevit
p̄lius et multiplicatus est in egipto:

quo aduulg; surrexit alius rex i egipto
qui nō scietat ioseph. Hic circumvenit
genus nostrū afflixit patres nostros:
ut reponerent infantes suos ne vinti-
rarent. Eodē tpe nat⁹ ē moyses: et fuit
gratus deo: q̄ nutrit⁹ ē tribus mensib;
in domo patris sui. Sepolto autē illo
sustulit eū filia pharaonis: et nutrit
eum sibi in filiū. Et erudit⁹ est moyses
omni sapientiā egiptiorū: et erat potens i
verbis: et i opib; suis. Cū autē imple-
retur ei q̄draginta annorū temp⁹: accen-
dit i cor eius ut visitaret fratres suos
filios israel. Et cū vidisset quendam iniuri-
am patientē vindicavit illū: et fecit vlti-
onem ei q̄ iniuriā sustinebat p̄ssio e-
giptio. Estimabat autem intelligere
fratres: quoniā deus per manū ip̄ius
daret salutē illis. At illi nō intellegit.
Sequenti xro die apparuit illis linga-
ribus: et reconciliabat eos i pace dicens.
Viri fratres estis. Et quid nocetis al-
terutū: Qui autē iniuriā faciebat pro-
ximo: repulit eū dicens. Quis te consti-
tuit principē: et iudicē sup nos? Nun-
quid interfecte me tu vis: quē admodū
interfecti heri egiptiū: fugit autē mo-
yses in verbo isto: et factus ē advena i
tra madian: ubi genuit filios du-
os. Et repletis annis quadraginta:
apparuit illi i deserto mōns syna an-
gel⁹ i igne flamme rubi. Moyses autē
videns ammirat⁹ ē visum. Et accedente
illo ut cōsideraret: facta ē ad eum vox
dñi dicens. Ego sum de⁹ patru tuorū
deus abrahā de⁹ ysaac: et de⁹ iacob.
Tremefact⁹ autē moyses: non audebat
cōsiderare. Dixit autē illi de⁹. Solue cal-
ciamentū pdum tuorū. Locus enim in
quo stas terra sancta ē. Videns vidi
afflictionē p̄li mei qui ē in egipto: et
genuū corū audiuit: et descendī ihera-

ros. Et nunc veni mittē te i egiptum.
Hic moysi quē negaverūt dicentes
quis te constituit principē: et iudicē: hūc
deus principem: et redēptorem misit cū
manu angeli qui apparuit illi in rubo.
Hic eduxit illos faciens prodigia: et si-
gna i terra egipti: et in rubro mari: et i
deserto annis quadraginta. Hic ē mo-
yses qui dixit filiis israel. Prophetā susci-
tabit vobis de⁹ de fratrib; v̄s: tanq̄
meip̄m audietis. Hic ē qui fuit i eccle-
sia in solitudine cū angelo qui loque-
batur ei in mōte syna: et cum patribus
n̄ris: qui accepit verba v̄re dare nobis.
Cū noluerūt obedire p̄res nostrī: sed
repulerunt: et aucti sunt cordib; suis i
egiptū: dicentes ad aaron. scilicet nobis
uos qui p̄cedāt nos. Moysi enim hu-
ic q̄ eduxit nos de terra egipti: nescim⁹
quid factum sit ei. Et vitulum fecerūt
in diebus illis: et obulerunt hosti-
am simulacro: et letabantur in opo-
bus manuum suarū. Cōvenit autē de-
us: et tradidit eos huire milicie celi: si-
cut scriptū est in libro prophetarū. Nun-
quid vidimas aut hostias obulistis
michi annis quadraginta in deserto do-
mus israel? Et suscipitis tabernaculū
moloch: et sidus dei v̄stri rempham-
guras q̄s fecisti adorare eas: et transe-
ram vos t̄ras babilonē. Tabernaculū
testimonij fuit cū p̄ribus nostris in de-
serto sicut disposuit illis de⁹ loquens
ad moysen: ut faceret illud scdm̄ for-
mam quā viderat. Quod: et induerūt
suscipientes patres nostrī cū ih̄su in pos-
sessione gentiū: quas repulit de⁹ a sa-
cie patru nostrorū usq; in diebus dauid.
Qui inuenit gratiā ante deū: et petijt
ut inueneret tabernaculū deo iacob. Sa-
lomon autē edificavit illi domū. Sed
non regit⁹ i manufactis habitat: sicut

per prophetā dicit. Celum michi sedes
est: terra autē scabellū pdum meorum.
Quā domū edificabitis michi dicit do-
min⁹: aut quis loc⁹ requierionis mee
est? Nōne man⁹ mea fecit h̄c omnia?
Dura cervix: et incircumcisi cordibus
et auribus: vos semper spiritui sancto
resistitis: sicut p̄res v̄stri: et vos. Quē
prophetarū non sunt p̄secuti patres ve-
stri? Et occiderūt eos q̄ p̄nūciabant de
adventu iustitiae: cui⁹ vos nūc proditores
et homicide fultis: qui accepistis legē
in dispositione angelorū: et non custodi-
stis. Audientes autē hec dissēcabāt
cordibus suis: et studebant dēibus in-
eum. Cū autē esset plenus spiritu sancto:
intendēs in celū vidit gloriā dei: et ih̄-
sum stantē a dext̄is dei. Et ait. Ecce
video celos apertos: et filium hominis
stantē a dext̄is virtutis dei. Sed amā-
res autē voce magna dimoverūt aures
suas: et imperiū fecerūt unanimiter i eū.
Et cinctes eū extra civitatē lapidabāt:
et vestes deposuerūt vestimenta sua se-
rus pedes adolescentis: q̄ vocabat saul-
lus. Et lapidabāt stephanū invocan-
tem: et dicentē. Dñe ih̄su suscipe spiritū
meū. Postq; autē genibus clamavit
voce magna dicens. Dñe: ne statuas
illis h̄c p̄ccm. Et cū h̄c dixisset: obdor-
mavit. **Paul⁹** autē erat de sen-
tentiis n̄ris. facta ē autē in illa
die p̄secutio magna in ecclesia q̄ erat
iherosolimis: et omnes dispersi sūt per re-
giones iudee: et samarie preter ap̄los.
Curaverūt autē stephanū viri timorā-
ti: et fecerunt plandū magnū sup eum.
Paulus autē quassabat ecclesiā: p̄ do-
mos intrans: et trahēs viros ac muli-
eres: trahēbat i custodiā. Igit⁹ q̄ disper-
si erant p̄transibāt euāgelizātes ubi
dei. Philipp⁹ autē descendēs in civitatē